

ΣΚΟΠΙΑ

σκοπία, η, ουσ. [<αρχ. σκοπιά], η σκοπιά. **1.** ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει ή παρατηρεί κανείς κάποιο θέμα, η προσωπική θέση από την οποία εξετάζει και διαμορφώνει, σχηματίζει κανείς γνώμη για ένα θέμα ή για κάτι: «απ' τη σκοπιά μου, νομίζω πως δίκιο έχει ο τάδε || από τη δική σου σκοπιά έχεις δίκιο, δεσ όμως και τον άλλον που αντιμετωπίζει το θέμα από διαφορετική σκοπιά; || βλέπετε το θέμα από διαφορετική σκοπιά, γιατί ο ένας είναι κομμουνιστής κι ο άλλος δεξιός». **2.** (στη γλώσσα του στρατού) ξύλινη κατασκευή μέσα στη οποία στέκεται ο φρουρός στρατιώτης, καθώς και η χρονική διάρκεια που εκτελεί αυτή την υπηρεσία: «ο στρατιώτης μπήκε μέσα στη σκοπιά για να προφυλαχτεί απ' τον αέρα || πόση ώρα κρατάει η σκοπιά; || έχω σκοπιά 12-2». (Λαϊκό τραγούδι: έλα στην παρέα μας φαντάρε, κάτσε κι ένα ποτηράκι πάρε, ξέχνα στρατώνες και **σκοπιές** κι από το μπρούσκο της καρδιάς μας πες).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας